

El màrtir Ferriol, en la nova monografia de la sèrie de sants i santes

Àngel Rodríguez és l'autor de 'Sant Ferriol, soldat de Déu', el volum número 240 de la popular col·lecció que edita el Centre de Pastoral Litúrgica

El santuari garrotxí de Sant Ferriol, en una imatge d'arxiu. Foto: ORIOL MAS.

Segons la llegenda més estesa a les comarques de Girona sobre aquest sant, el cos de Ferriol el van amagar en una bóta –una bóta extraordinària, de la qual sempre rajava vi– d'una taverna de Besalú. El pobre home hi va anar a parar –segueix la història– després que la colla de lladres que capitanejava el van matar perquè havia decidit deixar la mala vida. “És una tradició que no deixa de ser sorprenent, una creença només coneguda a Catalunya”, aclareix el periodista Àngel Rodríguez a Sant Ferriol, soldat de Déu, un llibret acabat de publicar que, entre altres virtuts, ofereix la de separar les informacions que es poden considerar

històriques de les més imaginatives. És el volum 240 de la col·lecció Sants i Santes, del Centre de la Pastoral Litúrgica.

Ferriol era un tribú de la legió romana destinat a Viena del Delfinat, al sud de Lió, a la vall del Roine. Va viure a finals del segle III, quan el cristianisme ja havia penetrat en la societat romana (també entre els militars) i quan més dura era la persecució dels seus seguidors per part de l'imperi. Ferriol no va amagar la seva fe, es va negar a detenir i torturar cristians i ho va pagar car. Primer el van empresonar i torturar, però –aquí tenim un miracle– al tercer dia les cadenes es van desfer per la intercessió d'un àngel i va poder fugir. El van tornar a agafar, i aquest cop el van degollar directament. Els cristians no van tardar gaire temps a dedicar-li devoció com a sant i màrtir, primer al Delfinat, i amb el pas dels segles, a la resta de França i al Canadà, Catalunya, Galícia (el nom de la ciutat d'El Ferrol ve d'aquell sant), Mallorca... A Ceret (Vallespir) hi ha un popular santuari dedicat a Sant Ferriol i a les comarques de Girona –indica Rodríguez– tenim el santuari amb el seu nom al municipi garrotxí homònim; a Falgons (terme de Sant Miquel de Campmajor) al segle XVI li van dedicar un altar a l'església parroquial; a Olot hi té una capella que dona nom a un carrer i un barri, i al monestir de Vilabertran, al segle XVIII, els canonges li van destinar una capella del claustre.

Patró de lladres i oques

Tenint en compte que la llegenda catalana el fa capità de lladres, no ens ha d'estranyar que se'l consideri el patró d'aquest gremi. Menys evident resulta que també sigui el patró de les oques. La versió catalana de l'explicació diu que Ferriol va concedir-los el poder de sentir com s'acosten els lladres i, així, avisar els pagesos. A França, en canvi, ho relacionen amb el fet que pels volts de la festivitat de Sant Ferriol (18 de setembre) les oques arriben a la vall del Roine per passar-hi l'hivern.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-07-2016 Pàgina 23

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/986731-el-martir-ferriol-en-la-nova-monografia-de-la-serie-d-e-sants-i-santes.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui